

PROGRAMMA LBVSO NVA CONGRES 2022

1. Waarom heb je in 2020 LBVSO opgericht, LAKS is er toch al voor middelbare scholieren?

LBVSO:

Laks is er alleen voor de reguliere leerling. Dus wij de VSO-leerling vielen tussen het wal en het schip. En hier kom je pas achter wanneer je tegen een probleem aanloopt, melding wil maken of hulp nodig hebt. Ons onderwijs en alles wat erbij komt kijken is een sport apart wat veel kennis en ervaring vergt tot rechten, wetten en onderwijswetenschap aan toe, en die rol kan alleen de VSO-leerling zelf vullen. Het was dus broodnodig dat wij een eigen belangenbehartiging zouden hebben en die ben ik samen met 2 schoolgenoten Shaquille en Collin dan ook begonnen. En dat is nu uitgegroeid tot een grote organisatie. Wij vertegenwoordigen inmiddels ruim 50.000 VSO leerlingen van thuiszitters, inclusief tot VSO-scholieren. En hebben hiervoor op vele scholen een LBVSO-schoolvertegenwoordiger. Maar ook hun aanhang vliegt bij ons naar binnen zoals ouders, begeleiders en veel betrokken docenten die zich samen met de leerling bij ons melden.

2. Waar strijden jullie op dit moment vooral voor, wat is de top 3?

LBVSO:

a. Passende Staatsexamens en de functie extra voorzieningen:

Daarover straks meer.

b. Passend onderwijs passend krijgen:

Ja dit is een erg grote vijver. We kunnen tot Kerst praten over passend onderwijs. Dat is niet goed te krijgen vrees ik. Het is er in korte tijd doorheen gejaast door minister Dekker, misschien dacht hij hiermee te scoren maar resultaat is dat wij slachtoffer zijn geworden van het systeem. Werkelijk niemand was er klaar voor. Bedoeling van passend onderwijs was ook om thuiszitters terug te dringen, nou dat is niet echt gelukt want we hebben nu 15.000 thuiszitters en er gaat er niet 1 vanaf.

Aantal VSO- leerlingen was in 2014, 40.000 met 160 scholen en anno nu is dat 42.000 met 135 scholen en er is hierin een toename verwacht van 6000 leerlingen met name in cluster 4 in 2023!! En dan ga ik nog even verder; 69% van de uitgestroomde VSO-leerlingen heeft een uitkering na 2 jaar, en bijna 50% van degene die gaan doorstuderen heeft na 2 jaar een uitkering. Vertelt u mij maar hoe goed passend tot nu toe is geweest? Het is een idealisme om te geloven dat dit goed uit te voeren is. Je kan niet een klas met 30 kinderen en een aantal zorgleerlingen erbij goed runnen. Ik heb zelf 8 jaar op regulier onderwijs gezeten, in een klas met 30 kinderen en mijn docenten hadden hun handen vol aan mij, en dan was ik nog braaf he. Maar er komt zoveel bij kijken, telkens moest het wiel weer opnieuw uitgevonden worden.

Dan is er nu een verbeteragenda in het leven geroepen met 25 punten. 25 stuks he! Je kan beter zeggen laten we ermee stoppen, want die agenda bestaat al 1.5 jaar en er is nog niet 1 punt afgevinkt!

Van die agenda zetten wij hard in op OPP, Leerrecht verankeren, strakkere zorgplicht, hoorrecht, aanspreekpunt voor elke VSO-leerling, betere info in schoolgids, Steunpunten, Thuiszitters, onderwijsconsulenten, geschillencommissie, VT melding, Monitor op passend onderwijs, expertise jeugdhulp, leraren beter voorbereiden etc etc.

OPP het Ontwikkeling Perspectief is onze grootste zorg daar komen echt de meeste meldingen op binnen en dit loopt echt voor geen meter. Men kan ook niet iets verbeteren wanneer nergens terug te vinden is hoeveel leerlingen nou een OPP hebben blijkt uit onderzoek. OPP is een oerwoud aan regels en administratie. Uitstroombestemming, weergave belemmerende en bevorderende factoren, zorg en onderwijsbehoefte dienen allemaal in een OPP te staan. Een gemiddelde VSO-leerling heeft al snel 4-6 onderwijsbehoeften wat veelal neerkomt op individuele aanpak. Het opzetten, uitvoeren, monitoren, managen, bijhouden en evalueren van het OPP en doelenkaart is een 40 uur baan apart. Komt bij dat veel ouders en leerlingen niet betrokken worden bij de opzet, nog nooit een evaluatie hebben gehad en er niet bijgesteld wordt wanneer nodig. Veel scholen wijzen ouder en leerling niet op hun rechten van het OPP wat vervelende gevolgen heeft.

c. Ook op vervolgopleiding passend onderwijs:

Aan een VSO-leerling hangt heel wat; van instantie tot zorg tot OPP en onderwijsbehoefte. Het gekke is echter dat dit allemaal stopt zodra wij de VSO verlaten en een vervolgstudie gaan doen. Alsof dan ineens onze beperking, ziekte of chronische aandoening e.d. als sneeuw voor de zon is verdwenen, en wij ons wel kunnen redden in de collegezalen zonder passend onderwijs, zorg en onderwijsbehoeftes. Terwijl uit alle cijfers blijkt dat wij altijd een vorm van begeleiding nodig gaan hebben en de maatschappij zich ook moet aanpassen aan ons willen wij kunnen slagen.

3. Graag zoomen wij even in op de staatsexamens - voor veel leerlingen van het voortgezet speciaal onderwijs staan ze weer voor de deur. Alles is mogelijk, zelfs een examen in een paardenstal. Herkent LBVSO dit beeld? Wat moet er volgens LBVSO gebeuren?

LBVSO:

Kijk dat voor CVTE niks te gek is geloof ik meteen, LBVSO heeft een warme relatie met hen en wij kennen hen goed. Echter gaat het in de realiteit er wel anders aan toe. We hebben 4600 vso staatsexamenkandidaten per jaar, wanneer eenieder van hen examens in een stal, circustent of thuis wil doen hebben zij natuurlijk een groot probleem. Dit soort mogelijkheden wat onder extra voorzieningen valt is alleen maar zeer beperkt mogelijk.

In werkelijkheid mogen wij blij zijn wanneer een school een apart lokaal kan regelen, en dat CVTE en DUO een aparte examinator beschikbaar heeft. En dan moet die persoon meestal alsnog gedeeld worden. LBVSO heeft heel hard aan de bel getrokken.

Er moet namelijk veel veranderen bij zowel de staatsexamens die meer passend gemaakt moet worden voor de VSO-leerling en daar wordt nu dan ook met een verbeteragenda aan gewerkt. Zo krijgen de certificaatkandidaten volgend jaar ook herkansingen iets wat zij nooit hadden.

En op uitvoer extra voorzieningen: Daar komt nu nog dit examenjaar een monitor op. Ik heb afgelopen week hierover een meeting met CVTE gehad. Dan kunnen we scannen of elke functie hiervan wel goed loopt, wordt het wel juist uitgevoerd zoals een bijzit en heeft deze bijzit mogen helpen zoals nieuw regelement, extra pauze, behoeftes leerling, apart lokaal etc. En waar zitten op die functies nou precies de knelpunten. Elke school moet dit jaar een aparte coördinator inzetten een docent of mentor want de locatie-voorzitter van CVTE en examen-coördinator van school zijn echt te druk hiervoor, maar en ook moet het een bekende zijn van de leerling anders is de drempel om beklag te doen te hoog. Het moet iemand zijn die kennis heeft van de extra voorzieningen en dit allemaal in goede banen kan leiden en de leerling goed kan bedienen, voordien nog even een praatje maakt met de examinator om de leerling zijn behoeftes te melden, en daarnaast om rapportage te doen waar het fout loopt zodat verbetering ingevoerd kan worden.

4. Wat doet LBVSO concreet voor vso-scholieren met autisme?

LBVSO:

Iets van 68% van de VSO-leerlingen heeft wel een vorm van autisme, helemaal in cluster 4. Cluster 4 is ook meteen de grootste groep in het VSO-onderwijs, want dat is 37.500 leerlingen van de 45.000. De rest 7.500 is verdeeld onder cluster 1, 2 en 3. En vergeet ook niet alle thuiszitters en speciale leerlingen die naar het VAVO gaan (volwassenonderwijs) Terug naar onze leerlingen met autisme; Dat is onze grootste achterban en die koesteren wij. Gelukkig kan mijn eigen ervaring vaak van grote hulp zijn. Wij worden vaak verkeerd begrepen en gelezen. 4/5 van ons krijgt op hun inzetcijfers een matig of onvoldoende. Dan lezen zij ons echt verkeerd want veelvuldig staat daar tegenover een oké of goed cijfer. Daar moet verandering in komen en daar zetten wij op in.

Het is een hele klus om scholen ervan te doen doordringen wat onze behoeftes zijn en waarom. Vaak worden wij op de grote hoop gegooid en denken zij dat eenieder van ons hetzelfde nodig heeft. Maar ja wij komen natuurlijk in vele vormen en maten en dus vecht LBVSO er ook hard voor om dit kenbaar te maken. Wij werken veel samen met hoogleraren, en maken met hen vele dossiers ter verbetering van het onderwijs. Het OPP is wel het grootste obstakel hierin. Alweer haha. Rutger-Jan van der Gaag, die ook in ons netwerk-club zit vindt bijvoorbeeld dat wij een levensloopcoach moeten hebben ook voor onderwijs, dus wij hebben dat nu vertaald naar ook passend onderwijs in vervolgoopleidingen.

Wij zijn in gesprek met OC&W voor meer educatie en informatie over leerlingen met autisme en dat dit ook meer geïmplementeerd gaat worden in docentenopleidingen en scholen.

5. Volgens het VN-Verdrag Handicap mogen er op termijn geen aparte reguliere en speciale scholen meer bestaan in Nederland, alleen nog inclusieve. Wat vindt LBVSO hiervan?

LBVSO:

Wij vragen ons af welke leerlingen zij hiervoor gesproken hebben, want wij delen die mening niet helemaal en onze achterban ook niet. Wij zijn voor inclusie, maar zeggen ook vaak het is een illusie. Passend onderwijs hebben ze in 8 jaar niet recht gekregen, dat zegt wat. De basis is niet op orde, docenten zijn aan het zwabberen en besturen zitten hoog en droog. Nu willen ze haast maken met kleine klassen en dat samengevlochten met die 25 verbeterpunten passend onderwijs iets repareren. Als men het zou uitvoeren zoals het ooit bedoeld was en met kleinere klassen heb je al praktisch inclusief onderwijs. Wij zijn ook kritisch in alle vergaderingen die hier nu over gaan. Het wiel wordt weer helemaal opnieuw uitgevonden en scholen die als voorbeeld kunnen dienen om van te leren gaan sluiten. En het is ook nog zover weg he 2035...? Wij moeten en mogen alleen de voetprint maken.

Uit veel van onze onderzoeken is overigens gebleken dat lang niet iedere VSO- leerling op formule inclusief zit te wachten en dat kan ook helemaal niet. Wij komen in vele vormen en maten en hebben vaak Gespecialiseerd Onderwijs nodig met de grote S. Wat inhoudt dat er nog genoeg speciale scholen overeind moet blijven. Dat geluid hebben wij ook goed doorgegeven aan ministerie van onderwijs en Kamerleden, waardoor dit al is bijgeschaafd en dit kan men nu ook teruglezen in allerlei documente; “dat ook de speciale scholen blijven bestaan naast de inclusieve scholen”. Daar heeft LBVSO hard voor gevochten.

En dat onze leerlingen een keuze hebben; ga ik inclusief proberen of blijf ik liever op een speciale school. Het is per leerling maatwerk. Doel, resultaat en belang moet altijd voor een ideaal gaan, onze leerling moet op een plek passen en soms is dat inclusief en soms speciaal. Men kan niet eenieder van ons in een ideaalbeeld als inclusief proppen, dus ruimte voor inkleding en juiste plek voor de leerling is de sleutel wil inclusief sowieso slagen. En die gaat er dankzij onze bemoeienis ook komen, want ga je tegen alle stromen in en druk je de wens van het VN-verdrag door, ‘iedereen op inclusief links om rechts om, vallen er net zoveel slachtoffers als nu bij passend onderwijs.

6. LBVSO communiceert opvallend direct en doet niet aan *pleasen*. Hoe reageren het ministerie van OC&W en andere partijen in het veld hier op?

LBVSO:

Ik heb van politici natuurlijk niet voor niks de bijnaam mini-Omtzigt gekregen. Wij zijn radicaal eerlijk en direct. Verpakken niets in een mooie veer die dan in een bibs kan gaan, en komen om zaken te doen voor onze achterban. Laten we zeggen dat mijn autisme hierin een hele grote kracht en macht is. Ik ga onvermoeibaar door, en al die emoties van mensen en hun soms dubbele agenda weet ik handig in een vak te parkeren.

Het is enorm wennen voor al die partijen, de politici niet overigens want dat is thuiskomen voor hen. Bij al die onderwijspartijen en ministeries kom je echter in een landschap terecht waar er veel onderhandeld en gelobbyd moet worden. Iemand in je kar krijgen zodat je sterker staat met je standpunt. Wij zijn daar wars van en varen ons eigen koers, en wij komen met onze eigen data en cijfers. Dat wordt niet altijd gewaardeerd, want dat stoort met hun agenda. Wij zijn van het blootleggen en drukken door, met als resultaat dat er op vele functies met LBVSO en OC&W aparte inhoudelijke gesprekken worden gevoerd voor verbetering zoals; Staatsexamens, veiligheid, klachtenafhandeling, leerlingenvervoer, passend en inclusief, passend op vervolgopleiding etc.

Wij ondertekenen ook niet elke brief die langskomt vanuit het onderwijsveld, en wij laten ons niet dirigeren door een sectorraad omdat dit beter past in hun agenda. En dat geeft frictie, zelfs tot het punt dat men dan gaat moddergooien. Sectorraden moeten ook niet meer voor andere praten behalve hun eigen doelgroep. Ze zitten nu te vaak op de stoel van de minister en praten voor alle partijen tot de leerling aan toe. Ergens onderweg hebben zij die ruimte gekregen om over ons te praten en te beslissen. Nou die vlieger gaat bij ons niet op en dat weten ze inmiddels.

7. D66 kamerlid Paul van Meenen riep de regering vorig jaar in een motie op LBVSO toegang te geven tot alle relevante tafels. Wat is hier in de praktijk van terecht gekomen?

LBVSO:

Nou eerst maar even aandacht voor deze man! Daar heb ik toch wel een speciale band mee. Ik spreek hem echt dagelijks. Soms zelfs van goedmorgen tot welterusten. Als mensen wel eens roeptoeteren "de politiek doet niets" moeten ze eens met LBVSO een dagje meelopen. Naast Paul van Meenen is werkelijk elk ander kamerlid die onderwijs in zijn portefeuille heeft nauw betrokken bij LBVSO en spreken wij hen wekelijks. Zelfs Carolientje!

Wat die relevante tafels betreft:

Wij weten hoe dit komt, wij spreken zonder gladde laag, zijn radicaal eerlijk en kunnen praktisch niet liegen. Politieke mambojambo is niet aan ons besteed, dealtjes maken wij niet, en aan stratego doen wij ook niet. Wij zijn niet te buigen en wanneer wij dwars gaan liggen hebben beleidsmakers een probleem.

Vaak is iets al voorbedacht en uitgelijnd en dan mogen wat partijen nog een klein plasje doen maar veel weerwoorden zitten daar niet bij. Dat is bij ons anders en dat maakte dat ze ons soms liever aan de zijlijn lieten. Wij komen ook altijd met duimendikke dossiers, tot achter de pixel kloppend aan cijfers en vaak ondersteunt door hoogleraren en specialisten uit het veld. Ja dat is dan altijd even schrikken want die cijfers had men nog niet, en wil men soms ook liever niet.

Wij hadden er in ieder geval op een gegeven moment tabak van en toen is die motie van Paul van Meenen er gekomen (een van de vele voor ons) dat wij aan elke onderhandeltafel moeten zitten.

Het heeft vervolgens nog ruim een jaar geduurd eer dat ook goed was geïnfiltreerd, en een paar weken terug waren wij er helemaal klaar mee en toen haalde vele kamerleden dit weer aan in het passend onderwijsdebat. Nou toen liep de mailbox in 2 uur tijd vol met afspraken, ook op onze nieuwe dossiers leerlingenvervoer en sociale veiligheid bijvoorbeeld.